

Donald Judd

Excelsior Springs, Estats Units 1928 - Nova York, Estats Units 1994

Sense títol

Sin título

Untitled

1984

Acer

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Donació Juan March

Incorporació 1997

Referent del minimalisme americà, Donald Judd va establir un vocabulari essencial de les formes i s'hi va mantenir sempre fidel. Judd construïa «objectes específics», tal com els anomenava, utilitzant formes simples i sovint repetides amb la intenció d'explorar l'espai i els seus usos. *Sense títol*, del 1984, és una d'aquestes construccions. Produïda amb acer, és una exploració de formes geomètriques senzilles en progressió a l'espai. Com en altres estructures primàries seves, Judd s'allunya de l'il·lusionisme i la representació de l'espai propis de la tradició artística europea, per deixar que l'escala, els materials i l'evolució de la línia siguin una finalitat en si mateixos. L'artista es nega a designar les seves obres com a escultures adduint la seva execució industrial i radicalment despersonalitzada.

Referente del minimalismo americano, Donald Judd estableció un vocabulario esencial de las formas y se mantuvo siempre fiel al mismo. Judd construía «objetos específicos», tal y como él los denominaba, utilizando formas simples y con frecuencia repetidas con la intención de explorar el espacio y sus usos. *Sin título*, de 1984, es una de estas construcciones. Producida en acero, es una exploración de formas geométricas sencillas en progresión en el espacio. Como en otras estructuras primarias suyas, Judd se aleja del ilusionismo y la representación del espacio propios de la tradición artística europea, para dejar que la escala, los materiales y la evolución de la línea resulten un fin en sí mismos. El artista se niega a calificar sus obras de esculturas, aduciendo su ejecución industrial y radicalmente despersonalizada.

A leading figure in American minimalism, Donald Judd established an essential vocabulary of forms and remained faithful to it. Judd constructed “specific objects”, as he called them, using simple and often repeated forms as a way of exploring space and its uses. *Untitled*, from 1984, it is one of these constructions. Made from steel, it is an exploration of simple geometric advancing progressively into space. As in some of his other primary structures, Judd eschews illusionism and the representation of space found in the European artistic tradition, rather allowing scale, materials and the evolution of the line to become an end in themselves. The artist refuses to call his works “sculptures”, insisting on their industrial, radically depersonalised fabrication.

Keith Sonnier

Mamou, Estats Units 1941

Neó amb vidre tallat

Neón con cristal cortado

Neon with Cut Glass

1968 (1998)

Vidre, mirall, neó i transformador

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

Incorporació 2000

A la dècada dels seixanta, Keith Sonnier va ser pioner en l'experimentació amb materials que fins llavors no havien estat mai utilitzats en escultura, com ara la fibra de vidre, el fil elèctric o el neó. Les seves instal·lacions postminimalistes amb tubs de neó van desafiar les nocions preconcebudes de l'escultura i es van convertir en l'element més representatiu de la seva obra. *Neon with Cut Glass* pertany a una sèrie que l'artista va iniciar al final dels anys seixanta. Hi incorpora les formes rígides de la producció industrial utilitzant planxes de vidre recolzades a la paret i delimitades per llums de neó dissenyats per ell mateix. El llenguatge escultòric es converteix en una arquitectura de llum potenciada per les propietats reflectants del vidre i el mirall. Convertida en un «neó gestual», la llum aporta una acusada qualitat pictòrica a la instal·lació, qüestionant la fredor dels materials i els procediments del minimalisme.

En la década de los sesenta, Keith Sonnier fue pionero en la experimentación con materiales que hasta entonces nunca habían sido utilizados en escultura, como por ejemplo la fibra de vidrio, el cable eléctrico o el neón. Sus instalaciones posminimalistas con tubos de neón desafiaron las nociones preconcebidas de la escultura y se convirtieron en el elemento más representativo de su obra. *Neon with Cut Glass* pertenece a una serie que el artista inició a finales de los años sesenta. Incorpora las formas rígidas de la producción industrial mediante planchas de vidrio apoyadas en la pared y delimitadas por luces de neón diseñadas por él mismo. El lenguaje escultórico se transforma en una arquitectura de luz potenciada por las propiedades reflectantes del vidrio y el espejo. Convertida en un «neón gestual», la luz aporta una acusada calidad pictórica a la instalación, cuestionando la frialdad de los materiales y los procedimientos del minimalismo.

In the nineteen-sixties, Keith Sonnier became a pioneer in experimenting with materials that until then had never been used in sculpture, such as fiber glass, electric wire and neon. His post-minimalist installations with neon tubes challenged preconceived concepts of sculpture and became the most iconic facet of his work. *Neon with Cut Glass* belongs to a series that the artist began in the late-sixties. In it, the artist employs the rigid forms of industrial fabrication, using sheets of plate glass leaning against the wall, framed by neon lights that he designed himself. Sculptural language becomes architecture of light through the reflective properties of the glass and the mirror. Converted into a “gestural neon”, the light confers a strong painterly quality on the installation, questioning the coldness of the materials and the procedures of minimalism.